

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับแบบตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับแบบตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดหินกรนิมิต 2) เพื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดหินกรนิมิต 3) เพื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดหินกรนิมิต

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิจัยที่พบว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสูงกว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ระบุไว้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดหินกรนิมิต มีความแตกต่างกัน โดยสอดคล้องสอดคล้องกับ สุพรรณิ บุญเพิ่ม (2551, หน้า 65) ได้วิจัยศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว พบว่า มีกิจกรรมมีทั้งหมด 3 วงจร โดยวงจรที่ 1

กิจกรรม การเคลื่อนไหวที่ใช้ ได้แก่ กิจกรรมเพลงประกอบท่าทาง กิจกรรมการตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า นักเรียนมีปัญหาเรื่องการออกเสียงคำศัพท์และไม่เข้าใจฟังคำสั่ง พฤติกรรมทางด้านภาษาที่เป็นปัญหา คือ เรื่องการออกเสียงไม่ถูกต้อง เสียง /ch/ ไม่ชัดเจน เมื่อถึงวงจรที่ 2 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้แก้ปัญหาโดยใช้เกม Simon says หลังจากที่ได้ใช้วิธีดังกล่าวพบว่านักเรียนสามารถออกเสียงคำที่มีปัญหาได้อย่างถูกต้อง พูดออกคำสั่งได้ สามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้ยิน ในวงจรที่ 3 ผู้ศึกษาค้นคว้ายังคงใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว คือ การเล่นนิทานประกอบท่าทาง ซึ่งนักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ ได้ชัดเจนอย่างน้อยคนละ 5 คำ สามารถเล่นนิทานที่รับฟังมาถ่ายทอดให้คนอื่นฟังได้ และนักเรียนกล้าแสดงออกอย่างเต็มที่นำเสนอผลงานด้วยความมั่นใจ ได้พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าเดิม จากผลที่กล่าวมาข้างต้นแสดงว่ากิจกรรมการเคลื่อนไหว ช่วยให้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนพัฒนามากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ยังไม่ได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างถูกวิธี จึงทำให้ผลที่ได้ออกมาแตกต่างกัน

2. ผลการวิจัยที่พบว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดทินกรนิมิต โดยการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ระบุไว้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดทินกรนิมิต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยสอดคล้องกับ มณี แก้วมณี (2554, หน้า 64-70) ได้วิจัยศึกษาเรื่อง ผลการตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่องที่มีต่อความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหัวกระสังข์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า คะแนนความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคะแนนทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอนทั้ง 6 แผน มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น จึงมีการตอบสนองด้วยท่าทางดีขึ้นไปด้วย

3. ผลการวิจัยที่พบว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดทินกรนิมิต โดยการจัดการเรียนรู้แบบตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ระบุไว้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน

นครนนท์วิทยา 2 วัดทินกรนิมิต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยสอดคล้องกับ พิมพา อัมเฟิลบี (2553, หน้า 69-71) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า วิธีการสอนตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง ช่วยให้นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดออกเสียงคำศัพท์ วลี และประโยคสั้นๆ พร้อมแสดงท่าทางประกอบจากสิ่งที่ฟังได้ ซึ่งวิธีสอนนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนก่อนเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ยังขาดในการออกเสียงทางด้านภาษาที่ไม่ได้ จึงทำให้นักเรียนไม่กล้าที่จะแสดงออกในการสื่อสาร และเมื่อหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนเข้าใจในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่สื่อสารมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยผู้วิจัยขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือผู้ที่มีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1.1 ในการปฏิบัติกิจกรรมควรควรกำหนดเวลาให้ชัดเจนเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่องและตรงตามกำหนดเวลา

1.2 ครูต้องสามารถใช้ภาษาได้คล่องแคล่วจึงจะทำให้การเรียนการสอนมีความต่อเนื่อง

1.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการสอนแบบ T.P.R. กับผู้เรียนที่มีระดับอายุแตกต่างกันเพื่อศึกษาว่าระดับอายุใดมีการพัฒนาด้านการฟังและการพูดได้มากกว่ากันและนักเรียนไม่เกิดการเบื่อหน่าย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ทำการวิจัยในเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางไปทดลองกับนักเรียนในระดับใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างแต่ดำเนินการทดลองโดยใช้ช่วงเวลามากขึ้น อาจเป็นหนึ่งภาคเรียนหรือหนึ่งปีการศึกษาใช้เวลาในการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง อย่างสม่ำเสมอเพื่อศึกษาว่าช่วงเวลาที่ยาวนานขึ้นนักเรียนจะมีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของได้มากน้อยเพียงไรและนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนได้จริงหรือไม่

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับการนำรูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารประกอบการใช้ท่าทาง เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับกลุ่มอื่นๆ เช่น ผู้เรียนสมาธิสั้น เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาวิจัยพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยความสนใจความฉลาดทาง อารมณ์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง